

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 235.055 van 14 juni 2016
in de zaak A. 218.023/X-16.474.**

In zake : Dominique ROOS
woonplaats kiezend te 9050 Gentbrugge
Hélène Maréchalhof 1

tegen :

de PROVINCIE OOST-VLAANDEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Tom Messiaen en Stijn Van Lancker
kantoor houdend te 9031 Gent
Deinsesteenweg 114
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 december 2015, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 22 oktober 2015 om de arbeidsovereenkomst tussen D. Roos en de provincie Oost-Vlaanderen met ingang van 23 oktober 2015 te beëindigen met een opzeggingsvergoeding overeenstemmend met een opzeggingstermijn van veertien maanden en elf weken.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Luc Vermeire heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 mei 2016.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn Van Lancker, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Rechtsmacht

Exceptie

3. De verwerende partij werpt tegen dat de Raad van State zonder rechtsmacht is omdat het beroep betrekking heeft op een besluit om een contract te beëindigen en op de onwettigheid die daarbij beweerdelijk begaan zou zijn. Het besluit en de beweerdde onwettigheid betreffen de uitvoering van de arbeidsovereenkomst zelf en zijn er niet van af te scheiden. Het beroep brengt een betwisting aan waarvan de kennisneming volgens artikel 578, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek aan de arbeidsrechtbank toekomt.

Beoordeling

4. Verzoekster is bij de verwerende partij tewerkgesteld met een 20 december 2005 gedateerde arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur. De deputatie van de provincieraad beslist op 22 oktober 2015 de arbeidsovereenkomst met ingang van 23 oktober 2015 wegens het gedrag en handelen van verzoekster te beëindigen en haar een opzeggingsvergoeding overeenkomstig de wet van 3 juli 1978 ‘betreffende de arbeidsovereenkomsten’ te betalen. De beslissing om de arbeidsovereenkomst te beëindigen wordt verzoekster per gemotiveerde ontslagbrief op 22 oktober 2015 betekend door een gerechtsdeurwaarder.

5. Krachtens artikel 578, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek neemt de arbeidsrechtbank kennis van de geschillen inzake arbeidsovereenkomsten, terwijl de Raad van State volgens artikel 14, § 1, eerste lid, van zijn gecoördineerde wetten alleen uitspraak doet over de akten en reglementen van de administratieve overheden “indien het geschil niet door de wet aan een ander rechtscollege wordt toegekend”.

6. Verzoekster betwist de exceptie niet. Integendeel beklaagt zij er zich in haar brief van 18 mei 2016 (in essentie) alleen over dat zij is “misleid” geworden doordat de verwerende partij haar liet weten dat zij “tegen de door haar genomen beslissing in beroep kon gaan bij de Raad van State”.

7. De conclusie is derhalve dat de exceptie gegrond is. De Raad van State is zonder rechtsmacht om de bestreden beslissing te vernietigen en verzoekster aldus “in [haar] rechten te herstellen”.

Voorts past het de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij, die bij brief van 22 oktober 2015 én van 7 december 2015 ten onrechte aan verzoekster de mogelijkheid meedeelde van een beroep bij de Raad van State. Dat de verwerende partij, naar zij ter terechtzitting verklaart, die mogelijkheid

“systematisch” vermeldt, vormt geen aannemelijk excuus voor de verkeerde voorstelling die daarmee bij de geadresseerde wordt opgewekt.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien juni 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust.